

ઈસ્લામ માં ગરીબીનો ઈલાજ

ઈસ્લામે ગરીબીનો ઉપાય જુદી-જુદી રીતે કર્યો છે :

- (૧) કામ કરવા અને ધન-દોલતની પ્રાપ્તિને પ્રોત્સાહન : ઈસ્લામે દર્શાવ્યું છે કે ગરીબી ઘણી વખતે સમાજ માટે હાનિકારક સાબિત થાય છે, જેનાથી તેના લોકોનો નિર્વાહ તેમજ શાંતિ અને ચેન સમામ થઈ જાય છે. સમાજમાં ઉપદ્રવ અને બગાડ ફેલાઈ જાય છે. ગરીબીના ઈલાજ માટે ઈસ્લામે ઝકાત અદા કરવાને ફરજ (અનિવાર્ય કર્તવ્ય) ઠેરવેલ છે. તેને ગરીબોનો હક્ક બતાવેલ છે. તેથી ઉચિત નથી કે ઈસ્લામી રાજ્ય પોતાના હક્કની માંગણીને છોડી દે. ધનવાન વ્યક્તિ માટે ઝકાત અદા કરવાથી દૂર ભાગવું જાઈજ નથી, બલ્કે જો કોઈએ તેનો ઈન્કાર કર્યો તો તેને સજ આપવામાં આવશે, જેમ કે હજરત અબૂ બુક્ક એ ઝકાત ન આપનારાઓ સાથે યુદ્ધ કર્યું હતું.
- (૨) ઈસ્લામે એક સિદ્ધાંત બનાવ્યો છે કે ધન-દોલત અલ્લાહની મિલકત છે અને હકીકતમાં તે ધનવાન લોકોની મિલકત નથી, બલ્કે તેઓ તેના અમાનતદાર છે. આ ધન-દોલત તેમના પાસે અલ્લાહની અમાનત છે. અલ્લાહ તૂઆલાનો ઈરશાદ છે :

وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ ﴿٧﴾ **الحادي:**

અનુવાદ : “ખર્ચ કરો એ વસ્તુઓમાંથી જેના પર તેણે તમને ખલીફા બનાવ્યા છે.”

(સ્વર: હદીદ, આ.૭)

- (૩) કામ કરી શકે એવા લોકોને રોજગારની તકો ઉપલબ્ધ કરાવવી : મુસ્લિમ રાજ્યની એ જવાબદારી છે કે તે લોકોને રોજગારની તકો ઉપલબ્ધ કરે. હદીસમાં છે કે :

«أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُهُ، فَقَالَ: «أَمَا فِي بَيْتِكَ شَيْءٌ؟» قَالَ: بَلَى، حَلْسٌ نَبِسُ بَعْضُهُ وَنَبِسُطُ بَعْضُهُ، وَقَعْبٌ نَشَرَبُ فِيهِ مِنَ الْمَاءِ، قَالَ: «إِنَّنِي بِهِمَا» قَالَ: فَإِنَّهُ بِهِمَا، فَأَخْذَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ، وَقَالَ: «مَنْ يَشْتَرِي هَذِينَ؟» قَالَ رَجُلٌ: أَنَا، أَخْذُهُمَا بِدِرْهَمٍ، قَالَ: «مَنْ يَزِيدُ عَلَى دِرْهَمٍ مَرَّتَيْنِ، أَوْ ثَلَاثَةً؟» قَالَ رَجُلٌ: أَنَا أَخْذُهُمَا بِدِرْهَمَيْنِ فَأَعْطَاهُمَا إِيَّاهُ، وَأَخْذَ الدِرْهَمَيْنِ وَأَعْطَاهُمَا الْأَنْصَارِيَّ، وَقَالَ: «اشْتَرِ بِأَحَدِهِمَا طَعَامًا فَانْبَذْهُ إِلَى أَهْلِكَ، وَاشْتَرِ بِالْأَخْرَ قَدْوَمًا فَاتَّنِي بِهِ»، فَإِنَّهُ بِهِ، فَشَدَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عُودًا بِيَدِهِ، ثُمَّ قَالَ لَهُ: «اذْهَبْ فَاحْتَطِبْ وَبِعْ، وَلَا أَرِيَتَكَ حَمْسَةً عَشَرَ يَوْمًا»، فَذَهَبَ الرَّجُلُ يَحْتَطِبُ وَيَبِيغُ، فَجَاءَ وَقَدْ أَصَابَ عَشْرَةَ دَرَاهِمَ، فَأَشْتَرَ بِبَعْضِهَا ثَوْبًا، وَبِبَعْضِهَا طَعَامًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "هَذَا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَحِيَءَ الْمَسَالَةَ نُكْتَهَ فِي وَجْهِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّ الْمَسَالَةَ لَا تَصْلُحُ إِلَّا لِثَلَاثَةِ: لِذِي فَقْرٍ مُدْعِيٍّ، أَوْ لِذِي غُرْمٍ مُفْظَعٍ، أَوْ لِذِي دَمٍ مُوجِعٍ"

અર્થात्, એક અન્સારી વ્યક્તિ રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની પાસે માંગવા આવ્યો, આપ ﷺ એ તેને પૂછ્યું કે શું તારા ધરમાં કંઈ છે ? તે બોલ્યો : કેમ નહીં, એક ધાર્ભળો છે, જેનો એક ભાગ અમે બિધાવી લઈએ છીએ અને એક ભાગ અમે ઓઢી લઈએ છીએ, અને એક પાણીનો ઘાલો છે, જેનાથી અમે પાણી પીએ છીએ. આપ ﷺ એ ફરમાવ્યું : એ બંને વસ્તુઓ મારા પાસે લઈ આવો. તે ગયો અને પોતાની બંને વસ્તુઓ લઈ આવ્યો. આપ ﷺ એ એ બંને વસ્તુઓને હાથમાં લઈને ફરમાવ્યું કે આનો ખરીદનાર કોણ છે ? એક વ્યક્તિ બોલ્યો કે હું એક દિરહમમાં ખરીદું છું. આપ ﷺ એ ફરમાવ્યું : એક દિરહમથી વધારે કોણ આપે છે ? (અને આ રીતે આપ ﷺ એ બે કે ત્રણ વાર ફરમાવ્યું.) એક વ્યક્તિએ કહ્યું કે હું આ વસ્તુઓને બે દિરહમમાં લેવા માટે તૈયાર છું. આપ ﷺ એ એ બંને વસ્તુઓ તેને સુપ્રત કરી દીધી અને તેનાથી બે દિરહમ લઈને એ અન્સારી વ્યક્તિને આપી દીધા, અને ફરમાવ્યું કે એક દિરહમનું તારા ધરવાળાઓ માટે ખાવાનું ખરીદી લે અને એક દિરહમની કુહાડી ખરીદીને મારા પાસે લઈ આવ. તે કુહાડી લઈને આપ ﷺ ની પાસે આવ્યો અને આપ ﷺ એ તેમાં એક લાકડી પોતાના મુખારક હાથથી ઢોકી અને ફરમાવ્યું કે હવે જા, લાકડાં કાપીને લાવ અને વેચ, અને પંદર દિવસ સુધી હવે તું અહીં દેખાવો ન જોઈએ. પછી એ વ્યક્તિ જતો રહ્યો, તે લાકડાં કાપતો અને તેને વેચતો. અમુક દિવસો પછી એ વ્યક્તિ આવ્યો અને એ ગાળામાં તે દસ દિરહમ કમાયો, તેમાંથી તેણે થોડાક કપડાં ખરીદ્યા અને થોડોક ખાવા-પીવાનો સામાન. રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું : તારા માટે આ સારું છે એ વાતથી કે કયામતના દિવસે તારા મોઢા પર એક ડાઘ લાગેલો હોય. વધુમાં આપ ﷺ એ ફરમાવ્યું : માંગવું સારું નથી, પરંતુ ત્રણ પ્રકારના માણસો માટે, એક એ જે ખૂબ જ મુફ਼લિસ હોય, ધૂળમાં રગદોળાતો હોય. બીજો એ, જે પરેશાન કરે એવા બોજ હેઠળ દબાયેલો હોય. બીજો એ, જેણે કોઈની હત્યા કરી નાખી હોય અને તેના પર ‘હિયત’ (હત્યા-દંડ) અનિવાર્ય થઈ ગઈ હોય, પણ તેના પાસે હિયતમાં આપવા માટે કંઈ ન હોય, તો તે માંગી શકે છે. (અબૂ દાઉદ, તિરમિઝી, ઈજને માજ)

ઈસ્લામમાં બેકારીની કલ્યના નથી. હુઝૂર અકરમ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

«مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ حَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلٍ يَدَهُ، وَكَانَ دَاؤُدٌ لَا يَأْكُلُ إِلَّا مِنْ عَمَلٍ يَدَهُ»

અર્થात्, તેનાથી ઉત્તમ ખાવાનું કોઈએ નથી ખાંધું, જે પોતાના હાથથી મહેનત કરીને ખાય, અને અલ્લાહના નભી હઝરત દાઉદ ﷺ પોતાના હાથોથી મહેનત કરીને ખાતા હતા. (બુખારી)

જે વ્યક્તિ જાઈજ ધંધો-વ્યવસાય કરીને રોજ કમાય છે, કુઅનિ તેને અલ્લાહની કૃપાની શોધ માટે સર્ફર કરનાર અને તેના માર્ગમાં જિહાદ કરનાર સમાન બતાવ્યો છે. અલ્લાહ ત્રાસાલાનો ઈરશાદ છે :

﴿وَآخَرُونَ يَصْرِيبُونَ فِي الْأَرْضِ يَتَغَوَّلُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ يُقْتَلُونَ فِي سَيِّلِ اللَّهِ﴾ ٢٠ المزمل:

અનુવાદ : “કેટલાક લોકો અલ્લાહની કૃપાની શોધમાં સફર કરે છે અને કેટલાક લોકો અલ્લાહના માર્ગમાં જિહાદ કરે છે.” (સૂર: મુજુઝમિલ, આ. ૨૦)

જો ઈસ્લામી રાજ્યમાં કામ કરી શકે એવા લોકોને કામ ન મળી શકે, તો જરૂરત સમયે તેમની મદદ કરવી રાજ્ય માટે અનિવાર્ય છે.

- (૪) રાજ્યનું કામ કરતા લોકોનું ભરણ-પોષણ કરવું : મુસ્લિમ રાજ્ય પર અનિવાર્ય છે કે તે રાજ્યનું કામ કરતા લોકોનું ભરણ-પોષણ કરે. રસૂલુલ્લાહ ﷺ એ ફરમાવ્યું :

مَنْ كَانَ لَنَا عَامِلًا فَلْيُكُتُسِبْ رَزْوَجَةً، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ خَادِمٌ فَلْيُكُتُسِبْ حَادِمًا، فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مَسْكَنٌ فَلْيُكُتُسِبْ مَسْكَنًا، قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَخْبَرْتُ أَنَّ لَنِي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنِ اتَّخَذَ ذَلِكَ فَهُوَ غَالٌ أَوْ سَارِقٌ. (ابુ ઓડો)

અર્થાત્, જે વ્યક્તિને અમારા તરફથી ગવર્નર નિયુક્ત કરવામાં આવે, તેના પાસે પત્ની ન હોય તો તે લગ્ન કરી શકે છે, સેવક ન હોય તો સેવક રાખી શકે છે, સંબંધિત શહેરમાં કોઈ ઘર ન હોય તો ઘર બનાવી શકે છે, પરંતુ તે સિવાય જે કંઈ લેશો, તો તે અલ્લાહના ત્યાં અપ્રમાણિક અથવા ચોરમાં ગણાશે.

(અબૂ દાઉદ)

હુઝૂર અકરમ ﷺ એ આના પર જ સંતોષ ન કર્યો, બલ્કે સ્પષ્ટ કરી દીયું કે ગવર્નર પોતાના કુટુંબીજનો તરફથી નિશ્ચિત રહે. જે તેણે ધન-દોલત છોડી છે તે તેના વારસદારો માટે છે અને જેણે નાના-કમજોર બાળકો છોડ્યા હોય, તો તેમનું ભરણ-પોષણ અને દેખભાણ કરવી રાજ્યની જવાબદારી છે.

